

Подсъдимият Е. А. Г. е предаден на съд за извършено престъпление по чл. 296, ал. 1 от НК за това, че на *** г. около 21.00 часа, в ***, не изпълнил заповед за защита от домашно насилие - Заповед за незабавна защита № 4/03.10.2023 г. по гр. дело № 338/2023 г. по описа на Районен съд - Дряново, връчена му лично на 03.10.2023 г. в 18.05 часа, по силата на която се задължава да се въздържа от извършване на домашно насилие спрямо Д. Б. А., с ЕГН *****, от ***, и да не приближава същата на разстояние до 100 /сто/ метра, за срок до влизане на издадената заповед в сила или отказ от издаване на такава по гр. дело № 338/2023 г. по описа на РС - Дряново, по реда на чл. 19 от ЗЗДН, на основание чл. 18, ал. 1 във вр. с чл. 5, ал. 1, т. 3 от ЗЗДН, като приближил непосредствено Д. Б. А. и я ударил 3 /три/ пъти по главата с връхната си дреха

В съдебно заседание подсъдимият Г. заявява, че е получил препис от обвинителния акт и че разбира свойството и характера на предявеното му обвинение. Дава обяснения и не се признава за виновен.

В хода на съдебните прения представителят на прокуратурата поддържа обвинението и го намира за установено и доказано по несъмнен начин, поради което счита, че подсъдимият следва да бъде признат за виновен, като му бъде наложено наказание глоба в размер на 1500 лв.

Адв. Д. Ц., защитник на подсъдимия, пледира подсъдимият да бъде оправдан, тъй като не е извършил твърдяното престъпление, алтернативно да му бъде наложено наказание глоба в минимален размер.

От цялостната преценка на събраните по делото доказателства - писмени и гласни, ценени по отделно и в тяхната съвкупност, както и от съпоставката на последните с обясненията на подсъдимия Г., съдът приема за установено следното от фактическа страна:

Със Заповед за незабавна защита № 4/03.10.2023 г., издадена по гр. дело № 338/2023 г. по описа на Районен съд Дряново, на основание чл. 18 ал. 1 във вр. с чл. 5, ал. 1, т. 1 и т. 3 от Закона за защита от домашното насилие, подсъдимият Е. А. Г. е задължен да се въздържа от извършване на домашно насилие спрямо Д. Б. А., ЕГН *****, от ***, като му е забранено да я приближава на разстояние до 100 метра за срок до влизане в сила на издадената заповед за защита или отказ от издаване на такава по гражданско дело № 338/2023 г. по описа на РС – гр. Дряново по реда на чл. 19 ЗЗДН.

От приложеното по досъдебното производство заверено копие от призовка за страна, е видно, че подсъдимият е получил лично препис от заповедта за незабавна защита на 03.10.2023 г. в 18,05 ч.

На *** г., около 19 ч., подс. Е. Г. заедно с първите си братовчеди свидетелите А. Г. и М. С. и по-малки техни братовчедки, отишли на атракционите, разположени в *** във връзка с празника на града и традиционния панаир. Малко по-късно на панаира отишли св. Д. Б. А., заедно със св. К. Г., св. И. Д., св. Р. Д., св. М. М. и други техни приятели. Св. Д. А. видяла, че подс. Г. също е на панаира заедно с братовчедите си, като за около час и половина, докато била на различни атракциони, той не я е доближавал. Преди да си тръгнат св. Д. А. и св. К. Г. решили да се качат на блъскащите се колички. По същото време до платформата на количките бил подс. Г. заедно със

свидетелите А. Г. и М. С., като тримата изчакавали братовчедките си да се повозят. Св. Д. А. и св. К. Г. се качили на една от блъскащите се колички. След като същите били пуснати в движение, минавайки с количката покрай подс. Г., св. Д. А. го извикала по име и започнала да го псува, при което той я ударил по главата с якето си. След като количките спрели св. Д. А. отишла до подс. Г., който бил с гръб към нея, скочила върху гърба му и поискала да й даде пари и цигари, на което той отказал. Свидетелите К. Г., И. Д., Р. Д. и М. М. си тръгнали от панаира и оставили св. Д. А. и подсъдимия да си говорят. Свидетелите отишли пред магазин “Туборг“, където след около пет, шест минути дошъл и подсъдимият. По същото време св. Д. А. се обадила на св. К. Г. по телефона и й казала, че се е скрила от подсъдимия зад аптека “Марешки“ и звъннала на полицаите и на родителите си. Подс. Г. чул разговора, казал, че не е гонил Д., след което се върнал обратно на панаира.

Малко след като св. Д. А. позвънила на родителите си - св. А. А. и св. Б. А., двамата отишли с автомобил до аптека “Марешки“, взели дъщеря си, след което отишли пред магазин “Туборг“. По същото време, във връзка с подадения сигнал на тел. 112, полицейските служители св. Р. С. и св. П. Д. установили св. Д. А. пред магазин “Туборг“, която им заявила, че подсъдимият ѝ е посегнал на панаира. При обход полицейските служители установили подс. Г. до блъскащите колички, който заявил, че сега е дошъл на панаира и не е виждал Д. А., след което бил задържан.

От представеното копие от Протокол № 197/24.11.2023 г. от съдебно заседание по гр. дело № 338/2023 г. на ДРС, се установява, че с протоколно определение от 24.11.2023 г., влязло в сила на 02.12.2023 г., производството по гр. дело № 338/2023 г. на ДРС е прекратено на основание чл. 233 от ГПК – поради отказ от молбата от Б. В. А. и А. В. А., като родители на непълнолетната Д. Б. А. и издадената Заповед за незабавна защита № 4/03.10.2023 г. е обезсилена.

От приложената по делото справка за съдимост се установява, че със Споразумение № 16/03.07.2023 г. по НОХД № 74/2023 г. на ДРС, в сила от 03.07.2023 г., за извършени на 25.05.2023 г. престъпления по чл. 343в, ал. 2, вр. с ал. 1 от НК и по чл. 346, ал. 1 от НК, на подс. Г. са наложени наказания съответно от три месеца лишаване от свобода и шест месеца лишаване от свобода, като на основание чл. 23, ал. 1 от НК е наложено едно общо наказание – лишаване от свобода за срок от шест месеца, изпълнението на което на основание чл. 66, ал. 1 от НК е отложено за срок от три години.

Гореизложената фактическа обстановка съдът прие въз основа на показанията на свидетелите Р. С., П. Д., И. Д., К. Г., частично от показанията на свидетелите Д. А., А. А., Б. А., А. Г., М. С., Р. Д., М. М. и обясненията на подсъдимия.

Съдът не дава вяра на обясненията на подс. Г. и подкрепящите ги в тази част показания на св. А. Г. и св. М. С., че подс. Г. не е удрял св. Д. А. с връхната си дреха. Свидетелите са първи братовчеди на подсъдимия и са заинтересовани от изхода на делото, поради което съдът приема, че с показанията си в тази част целят единствено да подкрепят защитната теза на подсъдимия. Съдът не дава вяра и на показанията на св. Р. М. С., че подс. Г. не е удрял св. Д. А. с връхната си дреха. На първо място показанията на този свидетел, дадени пред съда, коренно противоречаха на показанията му, дадени на досъдебното производство, което наложи прочитането на последните. Свидетелят заяви, че поддържа дадените в съдебно заседание показания, като заяви, че е при разпита си на досъдебното производство е казал, че подс. Г. е ударил св. Д. А. по главата, тъй като така го накарали тя и баща ѝ, което последният

категорично отрича. На следващо място показанията на този свидетел, дадени пред съда, противоречат на показанията на свидетелите И. Д. и К. Г.. В тази връзка съдът дава вяра на показанията на И. Д. и К. Г., които са незаинтересовани от изхода на делото и са категорични, че подсъдимият е ударил св. Д. А. с връхната си дреха, но след като тя го е напсувала. Макар в показанията си св. К. Г. да показва чувствително колебание относно този факт, след прочитане на показанията ѝ, дадени на досъдебното производство, заяви, че подсъдимият е ударил св. Д. А. с връхната си дреха и поддържа показанията си на досъдебното производство в тази част. Показанията на св. М. М., дадени в съдебно заседание, също противоречаха на показанията му, дадени на досъдебното производство, което наложи прочитането на последните. Свидетелят заяви, че не виждал подс. Г. да е удрял св. Д. А. с връхната си дреха по главата, тъй като не ги е наблюдавал постоянно. Заяви, че е при разпита си на досъдебното производство е казал, че подс. Г. е ударил св. Д. А., тъй като другите свидетели казали това.

Съдът не дава вяра на показанията на св. Д. А., че не е псувала подс. Г.. Фактът, че св. А. е напсувала подс. Г. се установява от показанията на почти всички свидетели, които са били с тях на панаира. Поради изложеното съдът дава вяра на показанията на св. И. Д. и св. К. Г., че след като св. Д. А. е напсувала подс. А. Г., същият я ударил по главата с якето си.

Въз основа на така установеното от фактическа страна, съдът счита, че с деянието си подс. Г. е осъществил както от обективна, така и от субективна страна състава на престъплението по чл. 296 ал. 1 от НК, за което следва да бъде признат за виновен.

От обективна страна на инкриминираната дата - *** г. около 21,00 часа, в ***, не изпълнил Заповед за незабавна защита № 4/03.10.2023 г., издадена на основание чл. 18, ал. 1 от Закона за защита срещу домашно насилие по гр. д. № 338/2023 г. по описа на Районен съд Дряново, като нарушил вменената му с нея забрана да се въздържа от извършване на домашно насилие спрямо Д. Б. А. от *** и я ударил по главата с връхната си дреха.

От субективна страна деянието е извършено при пряк умисъл. Заповедта за незабавна защита е била връчена лично на подсъдимия, същият бил е запознат с нейното съдържание и последици, но въпреки това е ударил по главата св. Д. А. с връхната си дреха, като е съзнавал общественотоопасния характер на деянието, предвиждал е настъпването на общественотоопасни последици и е искал те да настъпят.

Макар Заповед за незабавна защита № 4/03.10.2023 г. да е била обезсилена с влязло в сила на 02.12.2023 г. протоколно определение от 24.11.2023 г. по гр. дело № 338/2023 г. на ДРС, към момента на деянието същата е действала и подсъдимият е бил длъжен да се съобразява с наложената с нея забрана и да се въздържа от извършване на домашно насилие спрямо Д. Б. А..

Поради изложеното съдът призна за виновен подс. Е. А. Г. за това, че на *** г. около 21,00 часа, в ***, след като със Заповед за незабавна защита № 4/03.10.2023 г., издадена на основание чл. 18, ал. 1 от Закона за защита срещу домашно насилие по гр. д. № 338/2023 г. по описа на Районен съд Дряново, връчена му лично на 03.10.2023 г. в 18,05 ч., е бил задължен да се въздържа от извършване на домашно насилие спрямо Д. Б. А., ЕГН *****, от ***, за срок до влизане в сила на издадената заповед за защита или отказ от издаване на такава по гр. дело № 338/2023 г. по описа на ДРС, не изпълнил посочената заповед, като ударил Д. Б. А. по главата с връхната си дреха, с което извършил престъпление по чл. 296, ал. 1 от НК.

Безспорно от всички гласни доказателства по делото се установи, че подс. Г. вече е бил до платформата на блъскащите се колички, когато св. Д. Б. А. е отишла там, като след като е слязла от количката свидетелката сама е отишла при подсъдимия, поради което не може да се приеме, че подсъдимият е нарушил забраната да приближава св. Д. Б. А. на разстояние до 100 метра, поради което съдът призна подсъдимия Е. А. Г. за невиновен в това да е приближил непосредствено Д. Б. А., с което да не е изпълнил Заповед за незабавна защита № 4/03.10.2023 г. по гр. дело № 338/2023 г. по описа на ДРС и го оправда по първоначално повдигнатото му обвинение в тази част.

За извършеното от подсъдимия умишлено престъпление по чл. 296, ал. 1 от НК законът предвижда наказание лишаване от свобода до три години или глоба до пет хиляди лева.

В случая не са налице предпоставките на чл. 78а, ал. 1 НК за освобождаване от наказателна отговорност, тъй като подс. Г. е осъждан за извършени престъпления от общ характер.

При извършената преценка относно вида на наказанието, съдът обсъди смекчаващите и отегчаващите вината обстоятелства, като взе предвид и подбудите за извършване на деянието, а именно, че подсъдимият е ударил св. А. с върхната си дреха по главата, след като тя го е напсувала, поради което счита, че степента на обществена опасност на деянието е по-ниска от обичайната такава за този вид престъпления и счете, че за постигане целите на наказанието следва да му бъде наложено наказание глоба. Съдът определи размера на глобата от 300 лв., малко над минималния, предвиден в закона размер, като съобрази и имотното състояние на подсъдимия, който не работи и не притежава движимо и недвижимо имущество. Съдът счете, че с така наложеното наказание ще бъдат осъществени най-ефективно целите по чл. 36 от НК.

Съдът постанови след влизане на присъдата в сила, вещественото доказателство 1 бр. компакт диск, съдържащ записи на подадени сигнали на тел. 112, да остане по делото.

Разноски по делото не са направени.

В този смисъл е произнесена присъдата.

РАЙОНЕН СЪДИЯ :